

Рідна мова - краю батьківського пісня: Поетична елегія

Сцена кращі книги українських авторів, фольклорні твори і т.п.
Звучить духовний гімн України "Боже Великий, Єдиний..." Миколи Лисенка
на слова Олександра Кониського:

Боже Великий, Єдиний,
Нам Україну храпи,
Волі і світла промінням
Ти Посвіти.

...І сонцем слово засіяло!"
Світлом науки і знання
Нас, дітей, просвіти.
В чистій любові до краю
Ти нас. Боже, зрости.
Молимося, Боже, Єдиний,
Нам Україну храни.
Всі свої ласки, щедроти
Ти на наш люд зверни.
Дай йому волю,
Дай йому волю,
Дай доброго світа.
Щастя дай, Боже, народу
І многая, многая літа!

ВЕДУЧА : За допомогою мови ми мислимо, спілкуємось, висловлюємо думки і почуття. Опанування мови людина починає з дня свого народження. Мову, як і матір, не вибирають, а сприймають з материнським молоком. Вона єдина, як і мати, вірна та рідна серцю на асе життя. А забув свою мову - забув рідну домівку, зрадив свій народ. Один мудрець сказав; "Людина, байдужа до рідної мови, схожа на дикуна".

ДІВЧИНКА- УКРАЇНОЧКА: Багата й милозвучна наша українська мова. Усі ми її любимо, та це не означає, що для нас чужими чи далекими є мови інших народів. Так само, як окремі люди чи цілі народи мають далеких близьких родичів, так і а родинних стосунках перебувають між собою мови.

Найближчими родичами української мови є мови-сестри; російська та білоруська. Коло родичів розширюється за рахунок інших слов'янських мов: польської, словацької, болгарської...

ВЕДУЧА :: Т.Г.Шевченко, звертаючись до майбутніх поколінь, до нас з вами,

наказував:

1-й учень:

Учітесь, читайте.

Чужому навчайтесь,

Й свого не цурайтесь.

Бо хто матір забуває,

Того Бог карає,

Того діти цураються,

В хату не пускають.

ВЕДУЧА :: Нелегка історія утвердження нашої мови. До революції довгий час заборонялося навчати дітей у школі, розмовляти українською мовою та писати. У важкі 30-ті роки почалося нищення культурних сип України. Одні були репресовані, гинули в таборах і на засланні, інші перестали писати, залишили рідний край. Цей період справедливо названо розстріляним відродженням.

УКРАЇНОЧКА: Сьогодні ми з гордістю і пошаною називаємо імена тих, хто у важкі часи піднімав свій голос на захист рідної мови. Це ОЛЕКСАНДР ОЛЕСЬ, самобутній поет, який писав для дітей різного віку. Його вірші пронизані чуттям великого патріотизму, справжнім баченням світу й природи.

1-й учень:

Рідна мова в рідній школі!

Що бринить нам чарівніш?

Що нам ближче, і миліш,

І дорожче в час неолі?!

2-й учень:

Рідна мова! Рідна мова!

Що в єдине нас злива, -

Перша пісня колискова.

3-й учень:

Вкому думка прагне слова,

Хто в майбутнім хоче жить,

Той всім серцем закричить:

"В рідній школі рідна мова!" ("В рідній школі рідна мова!")

БІБЛІОТЕКАР: Йому було лише 28 років, як він пішов з життя, але він багато написав творів для дорослих і для дітей. Особливо цінне в творчості поета ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА ставлення до рідної домівки, до Батьківщини, до рідної мови.

1-й учень:

Все в тобі з'єдналося, злилося
Як і поміститися в одній!
Шепіт зачарований колосся,
Поклик із катами на двобій.

2-й учень:

Ти даєш поету дужі крила,
Що підносять правду в вишину.
Вічному ти лагідно відкрила
Мудрості людської глибину.

3-й учень:

І тобі рости й не в'януть зроду
Квітувать в поемах і віршах,
Бо в тобі великого народу
Ніжна і замріяна душа.

УКРАЇНОЧКА: З музикою порівнюють твори ПАВЛА ТИЧИНИ. Читаючи їх, відчуваєш подих вітру, шелест дерев, запах квітів і, звичайно ж, любов до рідної мови, до рідного краю.

1 -й учень:

А Вкраїни ж мова -
Мов те сонце дзвінкотюче,
Мов те золото блискуче,
Вся і давність і обнова -
Українська мова.

2-й учень:

Розцвітай же, слово,
Й на заводі, і у полі
Пречудесно. пречудесно -
Розцвітай же, слово!

3-й учень:

Хай ізнов калина
Червоніє, достигає,
Всьому світу заявляв:
"Я - країна Україна -
на горі калина!"

